

**SPISOVATEL
JOSEF FORMÁNEK**

se vrátil z protialkoholní léčebny a v rozhovoru pro magazín Víkend otevřeně promluvil o svém „souboji s drakem“. Mimo jiné přiznal: „Tušil jsem dlouho, že jsem alkoholik, ale chtěl jsem to vybojovat sám. Několikrát. Nikdy se mi to nepovedlo.“

KLÁRA KUBIČKOVÁ

Viděla jsem ho po šesti letech. Místo sebevědomého halasného chlapa, kterým byl tehdy, teď přišel hubený, zamklý a přemýšlivý muž. Josef Formánek je alkoholik. Vyléčený alkoholik. Za svého pobytu v léčebně napsal knihu Úsměvy smutných mužů, jež vyjde za dva týdny.

Píšete, že malý černý drak ve vás roste úměrně tomu, jak ho krmíte alkoholem. Jak velký je ten drak teď?

Naštěstí maličký. Těsně po návratu z léčení to ale byl boj, udržet ho malého a nenakrmit ho.

Jak se s takovým drakem bojuje? Když mi přišla myšlenka na alkohol, v představách jsem ji vzal do ruky a zahodil. Řekl jsem si, že je to jenom myšlenka. Každý den několikrát, mnohokrát. Ale čím víc času od posledního napití uběhlo, tím lepší to je. Včera v noci jsem si znovu uvědomil, jak jsem rád, že nepiju. Je to vysvobození. Pro flašku jste si totiž musel dojít, ta vás nepustí. Najednou jsem svobodný. Už mne nenavštěvuje sebelítost, která pít doprovází. Každý alkoholik cítí blízkost smrti. Ti lidé nejsou blbeci,

Úsměv smutného muže

Foto: František Víček, MAFRA